

høie Ministeriums Opmærksomhed paa Hensigtsmæssigheden af at forlade den hidtilværende Regnskabsaflæggelse, og at gaa over til den Maade at aflægge Regnskab paa, som Statsrevisionen her har antydet. Det hele Spørgsmaal gav senere Anledning til aarlige Korrespondancer mellem Statsrevisionen og Ministeriet, uden at dette dog førte til, at Ministeriet eller Munderingsdepotet forandrede Formen for sin Regnskabsaflæggelse. Det være imidlertid langt fra mig at ville paastaa, at det høie Ministerium ikke overfor Statsrevisionen har angivet Grunde, hvorfor det ikke kunde gaa ind paa en saadan ny Regnskabsaflæggelse; men jeg kan rigtignok ikke negte, at de Grunde, som Ministeriet i saa Henseende har anført, i alt Fald for mig, ikke ere fyldestgjørende. Ministeriet siger saaledes: En saadan Regnskabsaflæggelse, der slutter sig til Budgettet, er ikke mulig for Munderingsvæsenets Bedkommende, saalænge Elidsatserne ere utilstrækkelige. Hvad nu angaar denne Indvending, vil jeg ganske bortset fra, at Hiertallet jo ikke kan erkjende, at de nuværende Elidsatser ere utilstrækkelige, lade Statsrevisionen svare. Hvad Statsrevisionen i denne Anledning har bemærket, findes i dens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1869—70. Pag. 160, og jeg haaber, at den høitberedte Formand vil tillade mig ogsaa her at oplæse et Par Linier; Ministeriet paastaaar, at et Budgetregnskab først kan gives, efter at Elidsatserne ere forandrede. Dette kan ikke indrømmes. Vel er det en Selvfølge, at saalænge Elidsatserne ere satte saa lavt, vil der rimeligvis blive Overskridelser i Regnskabet, men dette kan ikke umuliggjøre dets Aflæggelse. Var dette Tilfældet, kunde intet Regnskab aflægges paa en Konto, hvor Bevillingen havde været utilstrækkelig. Og det maa vel erindres, at om man ogsaa mener, at det har vist sig, at Elidpengene ere for lave, er det dog langt fra, at der er indvundet en saa tilstrækkelig Erfaring, at det med Sikkerhed kan siges, hvorledes de skulle sættes. Det, der skal naas ved et Budgetregnskab for denne Konto, vil netop være at skaffe denne Erfaring, saa at det blev konstateret, hvor høie Elidpengene bør ansættes.

Det er selvfølgelig ikke ved et enkelt Aars Regnskab, at dette vil kunne naas, men først ved den Erfaring, som flere Aars Regnskaber ville kunne give. Jeg tror altsaa, idet jeg fuldstændig kan slutte mig til den Ansættelse, som er udtalt af Statsrevisionen, dermed tilstrækkelig, at have imødegaaet den Indvending, der fra Ministeriets Side er gjort, imod at forandre den nuværende Regnskabsform for Munderingsdepotet. Men, som jeg allerede før nævnte, vil et saadant Budgetregnskab alene ikke være tilstrækkelig til at komme til en bestemt Erfaring om, hvilke Elidsatser der for Fremtiden maa anses for at være de rette. Dertil maatte tilslutte sig, som ogsaa fremhævet af Statsrevisionen, en Opgivelse af Beholdningens Værdi ved Begyndelsen og Slutningen af Finantsaaret. Men med Hensyn hertil siger nu Ministeriet, at saadanne Værdiangivelser dog ikke ville kunne benyttes; thi de ville være overordentlig vanskelige at skaffe tilveie med nogen Tilforlædelighed. Jeg tror, at ogsaa denne Indvending er tilstrækkelig imødegaaet af Statsrevisionen, idet den med Hensyn hertil bemærker i sin nævnte Betænkning Pag. 161: „Hvad Ministeriet her anfører om Vanskeligheden ved at faae saa paalidelige Værdiansættelser, at disse bestemt kunne angive Beholdningens forøgede eller forringede Værdi i et enkelt Finantsaar, skal man ikke modsig. Men om der ogsaa begaas Feil, ville disse dog efterhaanden rettes. Er f. Ex. en Afdelings Beholdning et Aar ansat for ringe, maa denne Feil vise sig ved senere Burderinger og vil derfor hæves. Desuden er det rimeligt, at den Feil, som begaas ved den ene Afdeling, kan opveies ved en Feil ved en anden Afdeling, hvor man i Burderingen er gaaet i modsat Retning. Der kan derfor ikke i Beholdningernes nuværende Værdiansættelse være nogen afgjørende Grund imod at begynde paa at aflægge Budgetregnskab, som maa aflægges i en Række af Aar, førend noget Resultat kan fremkomme, der kan have nogen væsentlig Betydning.“ Skjøndt jeg nu saaledes tror at have tilstrækkelig paavist, at der ikke foreligger for os eller det høie Thing nogen tilstrækkelig Erfaring om, at de nuværende Elidsatser virkeligt ere for lave, udtaler dog det berede Min-